

היום יום . . .

יום רביעי

יב אדר א

(תש"ג)

שיעורים: חומש: תצוה, רביעי עם פירש"י.

תהלים: סו"סח.

תניא: וא"כ הוא - '72' ספי"ג.

כתיב מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים ינחנו. יש לך אנשים שהם גדולי השם בחכמתם או בעשרם, אבל מתן אדם, כשהאדם נותן את האדם שלו באיזה התעסקות בהחזקת הדת, הנה לא זו בלבד כי ירחיב לו, אלא עוד זאת כי לפני גדולים ינחנו.

היום יום . . .

(תש"ג)

יב אדר שני

יום שישי

שיעורים: חומש: ויקרא, ששי עם פירש"י.
תהלים: סו"סח.
תניא: פרק לז. והנה – בעבירה ח"ו.

דער אנהויב פון פרשת הקרבנות איז: אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. עס האט דאך געדארפט שטיין אדם מכם כי יקריב גו', זאגט דער אלטער רבי: אדם כי יקריב, בכדי א מענטש זאל ווערען געהנטער צו השי"ת [השם יתברך] איז מכם קרבן לה', פון איין אליין דארף זיין דער קרבן, מקריב זיין זיין אייגענע בהמה, דעם יצר הרע וואס ווערט אנגערופען נפש הבהמית.

התחלת פרשת הקרבנות היא: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'", צריך היה להיות כתוב "אדם מכם כי יקריב גו"? אומר על-כך אדמו"ר הזקן: 'אדם כי יקריב' – כדי שאדם יתקרב להשי"ת, הרי זה 'מכם קרבן לה' – מכם עצמכם צריך להיות הקרבן; להקריב את ה"בהמה" הפרטית – את היצר הרע שנקרא נפש הבהמית.